اَلتَّمرينُ السّادِسُ: عَيِّنِ اسْمَ الْفاعِلِ، وَ اسْمَ الْمَفعولِ، وَ اسْمَ الْمُبالَغَةِ، وَ اسْمَ الْمَكانِ، وَ اسْمَ التَّفضيلِ في هٰذِهِ الْعِباراتِ؛ ثُمَّ عَيِّنْ تَرْجَمَةَ الْكَلِماتِ الْحَمْراءِ.

۱ـ ﴿سُبْحانَ الَّذي أَسْرىٰ بِعَبْدِهِ لَيلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقصىٰ ...﴾ اَلْإِسْراء: ۱

پاک است آن [خدایی] که بنده‌اش را شبانه از مسجدالحرام تا مسجدالاقصیٰ حرکت داد.

۲ـ ﴿... وَجادِلْهُم بِالَّتي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبيلِهِ ...﴾ اَلنَّحْل: ۱۲۵

و با آنان با [شیوه‌ای] که نکوتر است بحث کن. قطعاً پروردگارت به [حال] کسی که از راهش گم شده، داناتر است.

۳ـ ﴿... يَقولونَ بِأَفْواهِهِم ما لَيسَ في قُلوبِهِم وَ اللهُ أَعْلَمُ بِما يَكْتُمونَ﴾ آلُ عِمران: ۱۶۷

با دهان‌هایشان (زبان‌هایشان) چیزی را می‌گویند که در دل‌هایشان نیست و خدا به آنچه پنهان می‌کنند داناتر است.

٤ـ ﴿وَ ما أُبَرِّئُ نَفْسي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمّارَةٌ بِالسّوءِ إِلّا ما رَحِمَ رَبّي ...﴾ يوسُف: ۵۳

و نفْسم را بی‌گناه نمی‌شمارم؛ زیرا نفس، بسیار دستور دهنده به بدی است؛ مگر اینکه پروردگارم رحم کند.

۵ـ ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤمِنونَ الَّذينَ هُم في صَلاتِهِم خاشِعونَ﴾ اَلْمُؤمِنون: ۱ و ۲

به راستی‌که مؤمنان رستگار شده‌اند؛ همانان که در نمازشان فروتن‌اند.

٦ـ ﴿... قالوا لا عِلْمَ لَنا إِنَّكَ أَنتَ عَلّامُ الْغُيوبِ﴾ اَلْمائِدَة: ۱۰۹

گفتند: هیچ دانشی نداریم؛ قطعاً تو بسیار دانای نهان‌ها هستی.

۷ـ ﴿... وَ أَحْسِنوا إِنَّ اللهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنينَ﴾ اَلْبَقَرَة: ۱۹۵

و نیکی کنید؛ زیرا خدا نیکوکاران را دوست می‌دارد.

۸ـ ﴿وَ جَعَلْنَا السَّماءَ سَقفاً مَحْفوظاً ...﴾ اَلْأَنبياء: ۳۲

و آسمان را سقفی نگه‌داشته شده قرار دادیم.